

«فرهیختگان» از وضعیت سیستم آموزش عالی در چین و ضعف‌ها و قوت‌های آن گزارش می‌دهد

سرمایه‌گذاری روی آموزش عالی: مسیر توسعه چینی

بیشتر باید بردارد. شمار دانشجویانی که به خارج از کشور فرستاده می‌شوند، به‌طور چشمگیری رشد داشته و ثبت‌نام‌های بین‌المللی طی دهه‌های گذشته حدوداً دوبرابر شده به‌طوری که به حدود نیم‌میلیون نفر رسیده است. با وجود این، دانشجویان خارجی کمتر از یک‌درصد کل بدنه دانشجویی چین را تشکیل می‌دهند و تنها قادر به ثبت‌نام در موسسه‌هایی با اجازه ویژه برای پذیرش خارجی‌ها هستند. درحال حاضر، تمام این دانشجویان به‌دلیل بسته شدن مرزها به‌دنبال همه‌گیری کرونا در خارج از کشور ماندگار شده‌اند. درحالی که موسسات چینی ممکن است از نظر رده‌های جهانی در پله‌های بالا قرار گیرند، بعید به‌نظر می‌رسد که کنترل فعالیت‌های خارج از کشور توسط حزب کمونیست چین به‌ویژه در میان افزایش تنش‌ها با آمریکا و استرالیا درمورد مسائل امنیتی تضعیف شود.

کارشناسان معتقدند انواع خاصی از اطلاعات وجود دارد که چین به‌دنبال وارد کردن آنهاست: حاکمیت نهادهی و شیوه‌های مدیریتی؛ محتوای دروس با کیفیت بالا که دانشگاه‌های چینی قادر به ارائه آنها نیستند و نیز تحقیقات پیشرفته در رشته‌های نوظهور STEM بیشتر از سوی استادان مورد توجه قرار می‌گیرند. یکی از داوطلبان دکتری دانشگاه ناتینگهام پیش‌بینی می‌کند که دانشگاهیان چینی و خارجی درحال بازگشت احتمالاً طی سال‌های آینده با توجه به رشد فرصت‌های شغلی در چین و فرصت‌های کمتر در خارج از کشور به‌دلائل سیاسی و اقتصادی، جذب چین خواهندشد و ایده‌های جدیدی را برای آموزش، تحقیق و ارزشیابی به‌همراه خواهند داشت که به نوبه خود به رشد چین کمک می‌کند. یکی از استنادی که در سه دانشکده بین‌المللی در چین مشغول به تدریس است معتقد است که یکی از دلایل این کشور برای افتتاح چنین پردیس‌های دانشگاهی‌ای، اصلاح آموزش است اما واکاuid می‌کند درحالی که این مدیریت بیشتری برخوردارند، دولت هنوز هم مراقب ایدئولوژی دقیق آنهاست.

«اسئیتو تسانگ» مدیر موسسه چینی دانشگاه SOAS لندن به این نکته اشاره می‌کند که افزایش و بهبود رتبه‌های اخیر دانشگاه‌های چین که در سایه بهبود روابط بین‌المللی حاصل شده است، همزمان با تشدید کنترل در پردیس‌های دانشگاه‌های چین است. این سیستم باید خطاها را تاب بیاورد و علاوه‌بر آزمون و خطا، به‌شیوه‌های مختلف اجازه‌بروز میان متخصصان بدهد. بسیاری از دانشمندان برتر دنیا، استعدادها و متخصصانی که چین به خود جلب کرده، به جریانی آزاد از اطلاعات برای درک رخدادهای جهان نیاز دارند. دانشگاه‌هایی که در حد وسط از نظر کیفیت قرار می‌گیرند، بدون داشتن روابط بین‌المللی می‌توانند اوضاع را مدیریت کنند، کاری که دانشگاه‌های برتر قادر به این کار نیستند. از منظر دستاوردهای دانشگاه‌های برتر، دانش‌پژوهان درجه‌یک که در خارج از چین حضور دارند، واقعیت‌های موجود در موسسات همکار خود را در چین می‌شناسند. در علوم اجتماعی، دامنه همکاری به‌سرعت درحال کم شدن است.

چه چشم‌اندازی پیش‌روی چین قرار دارد؟

دو پرسش مرتبط وجود دارد که اغلب در رابطه با چرخه آموزش عالی چین مطرح می‌شود. یکی زمانی است که جایزه نوبل علمی به متخصصی متولد، دانش‌آموخته و ساکن چین اهدا می‌شود، در مقابل کسانی که حرفه خود را در خارج از کشور دنبال می‌کنند. مورد دوم هم زمانی است که یک دانشگاه چینی قابل مقایسه با دانشگاه هاروارد باشد. درحال حاضر، برخی متخصصان درباره تحقق مورد دوم شک و شبهه‌هایی دارند. به گفته یک پروفیسور چینی، در چین، اگر خبری از ارزش‌های اساسی آزادی دانشگاهی نباشد، هرگز نمی‌توان منتظر شکل‌گیری یک دانشگاه هاروارد بود. علاوه‌بر این، دانشگاه هاروارد چینی تنها با رده‌بندی‌ها شناسایی می‌شود. یک رده‌بندی صرفاً نشان می‌دهد که دانشگاه‌ها چگونه با معیارهای خاصی، مشخص عمل می‌کنند. این مساله یک دانشگاه را در میان برترین دانشگاه‌های دنیا تایید نمی‌کند. به گفته محققان، استقلال نهادهی و آزادی علمی پیش‌شرط‌های شکل‌گیری دانشگاه هاروارد چینی هستند. درحال حاضر فقدان جو دانشگاهی وجود دارد به‌طوری که دانشگاهیان با دانشمندان بتوانند فارغ‌التحصیلانی با تفکر انتقادی و ایده‌ها یا توانایی‌های نوآورانه‌ای را پرورش دهند؛ به‌همین دلیل، جذب تعداد زیادی از دانشگاهیان برتر به‌ویژه از دانشگاه‌های علوم انسانی و علوم اجتماعی برای دانشگاه‌های چین، کار بسیار دشواری است. در این میان، مدیر بخش تحقیقات آموزش عالی در دانشگاه تسینگوا تأکید می‌کند که ایجاد بیشن‌های برجسته جهانی به‌ویژه فراتر از رشته‌های STEM، مستلزم ساختارهای عالی علمی، منابع و فضای فراوان برای سرمایه‌گذاری‌های خیالی است. چین از مدت‌ها قبل درحال حرکت به تراز جهانی است و با توجه به فرهنگ، تاریخ، جامعه و سیاستی که در اینجا وجود دارد، نقشی را برعهده خواهند گرفت. برای حل مشکلات نیازی به سفر به ماساچوست یا کالیفرنیا نیست بلکه بایدراه‌حلی برای مشکلات خود پیدا کرد.

تاسیس موسسه غیرتجاری دادفران زاو در تاریخ ۱۳۹۹/۱۰/۱ به شماره ثبت ۵۰۸۹۰ به‌شماره‌ملی ۱۴۰۰۹۶۶۱۸۷ ثبت‌وامضادیل دفاتر تکمیل گردیده که خلاصه آن به شرح زیر جهت اطلاع عموم آگهی می‌گردد. نام: دادفران زاو موسسه غیرتجاری موضوع فعالیت: الف- ارائه مشاوره در کلیه زمینه‌های حقوقی ب- تنظیم قرارداد به منظور تعیین وکیل و تفویض وکالت به وکیل یا وکلای عضو مؤسسه-ج انعقاد هرگونه قرارداد با کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از عمومی و خصوصی از جمله بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری -ه انجام کلیه امور پژوهشی در زمینه‌های حقوقی. به موجب مجوز از اداره کل سایر برابر با شماره مجوز ۹۸۲۶۳۰۰۲۸ در تاریخ ۱۳۹۸/۱۲/۰۴ در استان مربوطه این آگهی به ثبت رسید. مدت فعالیت: از تاریخ ثبت به مدت نامحدود مرکز اصلی: استان تهران - منطقه ۱۹، شهرستان تهران، بخش مرکزی، شهر تهران، محله درب دوم، خیابان شهید یوسف کلاه‌دو، خیابان دکتر علی شریعتی، پلاک ۱۶۰۹، ساختمان نگین قلهک، طبقه ۱۱، واحد ۱۱۱ کدپستی ۱۹۳۹۶۱۶۹۱۶ دارایی شخصیت حقوقی ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال نقدی مدیران آقای محمدصالح نقره‌کار به شماره‌ملی ۰۰۶۰۷۶۸۳۴۷ و به سمت نایب رئیس هیات مدیره به مدت نامحدود آقای میثم شفیع‌ی برزی به شماره ملی ۱۲۶۱۸۸۷۸۸۳ و به سمت مدیرعامل به مدت نامحدود و به سمت رئیس هیات مدیره به مدت نامحدود دارندگان حق امضا: کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهدآور موسسه ازقبیل چک، سفته، بروات، قراردادها عقود اسلامی و همچنین کلیه نامه‌های عادی و اداری با امضاء آقای میثم شفیع‌ی برزی همراه با مهر موسسه معتبر می‌باشد. روزنامه کثیرالانتشار فرهیختگان جهت درج آگهی‌های شرکت تعیین گردید. ثبت موضوع فعالیت مذکور، به منزله اخذ و صدور پروانه فعالیت نمی‌باشد.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۰۷۵۴۹۶)

اصلاح سیستم‌های ارزیابی در ارتباط با عملکرد دانشگاهی و نیز دانشگاه‌ها عرضه کرده‌اند. در ماه دسامبر، دولت چین ارزیابی‌های دانشگاهی جدیدی را در حوزه‌های فلسفه و علوم اجتماعی ارائه داد که بر لزوم پیشرفت طبق ماتریکسی جامع تأکید داشت. همچنین راهبرد مشابهی هم برای ارزیابی پژوهش‌های علم و فناوری ارائه شده است.

سرمایه‌گذاری روی دانشگاه‌ها

در تمام کشورهای دنیا، دانشگاه‌های رده‌بالا سهم زیادی از بودجه را به‌ویژه برای برنامه‌هایی که با اهداف ملی طراحی می‌شوند، به خود اختصاص می‌دهند که از این میان می‌توان به مبارزه با کووید-۱۹ و تولید فناوری‌های صنعتی اشاره کرد. سرمایه‌گذاری‌های کلان اخیر شامل سرمایه‌گذاری روی ساخت یک مدرسه بهداشت عمومی جدید در تسینگوا به سرپرستی مدیر کل سابق سازمان بهداشت جهانی اداره می‌شود. دانشگاه نیویورک شانگهای در نوامبر ۲۰۲۰ مرکز تحقیقات کاربردی اجتماعی و اقتصادی را بازگشایی کرد که اولین پروژه آن تحقیق و مطالعه روی کرونا بود. در همین ماه با سرمایه‌گذاری مشترک دانشگاه انگلیسی و چینی «جیاوتونگ-لیورپول»، دانشکده داروسازی جدیدی افتتاح شد. رئیس اجرایی این دانشگاه معتقد است با توجه به اینکه بودجه جدید، سرمایه‌ ظهور دانشگاه‌های بیشتری را در چین فراهم می‌کند، باید به این نکته دقت کرد که منابع در این کشور به‌خوبی استفاده می‌شوند. دانشگاه‌های چین برای بهبود کیفیت آموزشی باید روشی منعطف‌تر برای تدریس در پیش بگیرند و به آنها امکان یادگیری مادام‌العمر دهد. اما این مراکز آموزشی باید روی مسائل حرفه‌ای به‌ویژه پژوهش متمرکز شوند. دانشگاه‌ها در درآمدت و برای توسعه پایدار، باید روی تحقیقات پایه تمرکز کنند که ممکن است سال‌ها یا حتی چند دهه زمان ببرد تا ایده‌های جدید با تأثیر بر جامعه ایجاد شود. این مساله، کلید عملکرد یک دانشگاه است.

وضعیت اقتصادی چین

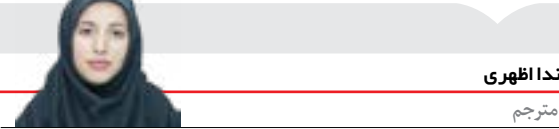
هزینه‌های چین روی تحقیقات پایه حدود ۰/۱۲ درصد از کل تولید ناخالص داخلی چین را تشکیل می‌دهد. این درحالی است که کشورهای رقیب از جمله آمریکا ۰/۴۷ درصد و ژاپن ۰/۴۱ درصد کل تولید ناخالص داخلی را شامل می‌شود. با استفاده بهینه از وجوه دولتی، دانشگاه‌ها، موسسات تحقیقاتی، شرکت‌ها و بخش‌های خصوصی باید به سرمایه‌گذاری در تحقیق پایه ترغیب شوند. کارشناسان تعاملات بین‌المللی بیشتر را گام دیگری می‌دانند که چین درصورت پیشرفت

پژوهش در چین دیگر پیشرفت دانش محسوب نمی‌شود، بلکه هدف اصلی رسیدن به عدد و رقم بالاست تا بتواند به‌واسطه آن از رقبای خود پیشی بگیرد. علاوه‌بر این، چنین پیگیری‌هایی باعث افزایش تمرکز دانشگاهیان می‌شود تا با اعداد و ارقام و رتبه‌ها بازی کنند. به‌تازگی در چین جست‌وجوها و مطالعاتی پیرامون مساله روان، درمورد چگونگی حل مشکلات بومی مانند رفتارهای غیراخلاقی و تحقیقات نامشخص صورت می‌گیرد. این کار باعث‌شده وزارت علوم و فناوری به‌تازگی قوانین جدیدی را درباره سوررفتار در پژوهش‌ها به‌ویژه هدف قرار دادن مراکز تولید مقاله وضع کند. این رفتارهای غیرقانونی باعث فروش مقالات تحقیقاتی با کیفیت پایین به برخی دانشگاهیان شده است تا به این واسطه تنها معیار انتشار مقالات خود را ارتقا دهند و عملاً از نظر کیفیتی هیچ اهمیتی به مقالات ارائه شده نمی‌دهند. دانشیار دانشکده آموزش دانشگاه هنگ کنگ و متخصص آنالیز فرهنگی سیستم‌های آموزشی بر این نکته تأکید می‌کند که این مساله تنها محدود به چین نمی‌شود و حتی سیستم‌های آموزش عالی بسیار پیچیده مانند سیستم‌های آموزش عالی آمریکایی و اروپای شمالی هم با چنین سیستم آمار و ارقامی روبه‌رو هستند. اما آنچه تفاوت بین این دورا تشکیل می‌دهد، این است که با توسعه این فرهنگ در غرب طی دهه‌های اخیر، تعادل و کنترل‌هایی در فرهنگ آنها ظهور کرده است که در چین وجود ندارد. چین بسیار مشتاق یادگیری از تجربیات بین‌المللی بوده است، اما نیروهای شمارشگر یکسانی وجود ندارد. به‌عنوان مثال، اتحادیه‌های استادان در غرب، بسیار قدرتمند عمل می‌کنند و حتی برای کسب حقوق دانشگاهیان می‌جنگند. به‌نظر می‌رسید که سیستم اصلی استخدامی در غرب از آزادی دانشگاهی محافظت می‌کرد و مردم را به انتشار بیشتر مقالات مجبور نمی‌کرد. اما متأسفانه این اجبار در آسیا به‌ویژه آسیای شرقی وجود دارد و بیشتر از آنکه کیفیت مقالات مدنظر قرار گیرد، تعداد مقالات منتشرشده معیاری برای استخدام دانشگاهیان تلقی می‌شود.

در این میان، دانشیار دانشگاه «شانگهای ژاوتونگ» هم که روی مسائل جنسیتی مطالعه می‌کند، معتقد است که به‌عنوان مثال، تعداد محدودی از دانشگاه‌های چینی سیاست‌های «توقف ساعت استخدام» را اجرا می‌کنند تا به حفاظت از مشاغل زنان باردار و افرادی که از مرخصی والدین برای زایمان استفاده می‌کنند، کمک کنند. فقدان سیاست‌های طرفدار خانواده منجر به بالا رفتن فشار کار در میان دانشگاهیان به‌ویژه در میان نیروهای زن دانشگاهی می‌شود. برخی محققان به‌تازگی به این نکته اشاره کرده‌اند که زنان دانشگاهی در چین با قراردادهای مشخص و قبل از استخدام، به‌دلیل ملاحظات کاری، تقریباً دو برابر دیگر دانشگاهیانی که از قبل استخدام شده‌اند، درمعرض تغییر برنامه‌های بارداری قرار دارند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که از زمان ارائه قانون استخدامی، هیچ کارمند زنی با قرارداد ثابت زایمان نکرده است. اما محققان اشاره می‌کنند که پیامد تفاوت‌های جنسیتی در امر استخدام تنها بخشی از موضوع این بحث است. این موضوع در چین به بحث داغی تبدیل شده که آینده آموزش عالی و پژوهش‌های دانشگاهی را شامل می‌شود. پژوهشگران امیدوارند که این بحث‌های مطرح‌شده به تغییر و تحولاتی در سیستم آموزش عالی چین در سال‌های پیش‌رو بینجامد. پیشرفت سریع منجر به سبک مدیریتی از بالا به پایین می‌شود. اما دیر یا زود، آموزش عالی چین از رشدی کمی به توسعه‌ای واقعی و باکیفیت برسد. مدیریت کار دانشگاهی بسیار دشوارتر از مدیریت یک کار تجاری است که تنها هدف آنها کسب درآمد است. برای مدیریت دانشگاهیان، باید احساسات، خلاقیت و کرامت دانشگاهی را هم به‌حساب آورد.

موضوع مهم استاندارد مقالات

نگرانی دیگری که در سیستم آموزش عالی چین وجود دارد، تمرکز روی استاندارد مقالات علمی است که ممکن است دامنه انضباطی کشور را کاهش دهد. مطالعات اخیر نشان می‌دهد که دانشگاهیان در این کشور در نوشتن مقاله، به‌جای توجه به مرتبط و مفید برای جامعه چینی، تنها درباره موضوعات محبوب و پرطرفدار می‌نویسند. به گفته پروفیسور موسسه تحقیقاتی آموزش عالی در دانشگاه هیروشیما، تلاش چین برای ارتقای برتری بین‌المللی دانشگاه‌های خود به این معناست که برابری تدریس، به‌ویژه آموزش فعالیت‌های دوره کارشناسی و تحقیق در رشته‌هایی غیر از علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات (STEM) به اندازه کافی مورد توجه قرار نگرفته‌اند یا ارزش زیادی به این حوزه‌ها داده نشده است. این امر باعث‌شده برخی اعضای هیات علمی، گروه‌ها و موسسات تحقیقاتی مرتبط با رشته‌های علوم انسانی و علوم اجتماعی به تعطیلی کشیده شده یا با تعدیل اعضای هیات علمی مواجه شوند. دولت چین با ارائه شاخص‌های متفاوت، استراتژی‌هایی را برای

ندا آقهوری

مترجم

دانشگاه‌های چین بنابر سرمایه‌گذاری‌های هگفت و قابل توجه و نیز تمرکز بیش از حد روی مقالات علمی منتشرشده در دنیا، جایگاه بسیار خوبی را در رده‌بندی‌های جهانی از آن خود کرده‌اند. این کشور طی برنامه‌ریزی برای آینده سیستم آموزش عالی، قرار است در برنامه‌ای ۵ساله، خود را آماده کنند. سوالی که این‌جا مطرح می‌شود، این است که آیا جاه‌طلبی چینی‌ها برای داشتن دانشگاه هاروارد چینی برآورده می‌شود؟ سیستم دانشگاهی بسته چین در سال‌های اخیر دگرگون شده و حالا افراد، محققان و استادان برجسته‌ای در آن مشغول فعالیت هستند که توانسته‌اند دانشگاه‌های چین را در سطح جهانی مطرح کرده و رده‌های بالای جهان را به‌دست آورند.

دانشگاه‌های چین در جمع برترین‌های دنیا

دانشگاه تسینگوا» به‌تازگی رتبه نخست دانشگاه چین را به‌دست‌آورده و طبق رده‌بندی دانشگاهی تایم، وارد فهرست ۲۰ دانشگاه برتر جهان شده است. با ورود دانشگاه‌های «فودان» و «ژیانگ» به جمع ۱۰۰ دانشگاه برتر جهان، تعداد دانشگاه‌های برتر چین به ۶مرکز رسید. طی ۱۰ سال گذشته تنها ۳ دانشگاه چینی جزء ۱۰۰ دانشگاه اول دنیا قرار داشتند. این کشور به‌تازگی در دانشمندان پراستاد و مقالات منتشرشده، با پشت‌سر گذاشتن انگلیس در رده‌بندی‌های جهانی پس از آمریکا، رده دوم را از آن خود کرده است. این پیشرفت‌ها نتیجه ۲۰ سال اصلاحات سیستم آموزش عالی در چین است که با کنترل بسیار متمرکز دولت اجرا شده است. دانشگاه‌های برتر مجبور شده‌اند سبک‌های مدیریتی مشارکتی خود را سرسختانه روی شاخص‌های کلیدی عملکرد مانند حجم استاد تحقیقات و موقعیت رده‌بندی‌ها متمرکز کنند. درعوض، این مراکز در یک‌سری طرح‌های برتر سودآور ثبت‌نام کرده‌اند که بودجه آنها را به‌طور قارچ گونه‌ای افزایش خواهد داد.

سرمایه‌گذاری‌های ملی روی بخش آموزش

به گزارش تایم، آموزش عالی چین در سال ۲۰۱۹ چیزی بالغ بر ۱۵۴ میلیارد پوند روی آموزش عالی کشور سرمایه‌گذاری کرده است که تنها نسبت به سال ۲۰۱۸ حدود ۱۲ درصد نشان می‌دهد، اما اگر این مبلغ را بخوایم نسبت به سرمایه‌گذاری بخش آموزش عالی چین در سال ۲۰۱۵ مقایسه کنیم، رقم قابل توجهی رشد داشته و با افزایش ۴۱ درصدی روبه‌رو خواهیم شد. با وجود همه‌گیری کرونا که از اواخر سال ۲۰۱۹ آغاز شد و در تمام سال ۲۰۲۰ هم ادامه داشت، برخی پروژه‌ها در همه‌گیری متوقف شد اما بعید به‌نظر می‌رسد که بودجه سال آینده به میزان قابل توجهی کاهش یابد. رواقع، چین درحال حاضر با برنامه پنج‌ساله‌ای که از قبل برنامه‌ریزی کرده، بودجه لازم برای تحقیقات در رشته‌های علوم، فناوری، مهندسی و ریاضیات (STEM) را برای دوره مدتی میانگین تضمین کرده است. این برنامه پنج‌ساله از سال جاری لازم‌الاجرا می‌شود و مسیر سیاست دولت چین را تا سال ۲۰۲۵ مشخص خواهد کرد. چین در درازمدت به‌دنبال هسان‌سازی و حتی پیشی گرفتن از رقبای غربی است. وزیر آموزش چین در ماه سپتامبر راهبردهایی را عنوان کرد که با کمک آنها می‌توان تا سال ۲۰۳۵ چین را به‌عنوان مرکزی قدرتمند برای آموزش دانشجویان مقاطع تحصیلات تکمیلی در جهان نشان داد. طبق جدیدترین طرح برتری کشور با عنوان برنامه ایجاد دانشگاهی در کلاس جهانی، هدف تبدیل موسسه‌های شرکت‌کننده در طرح تبدیل به موسسه‌هایی در سطح جهانی تا سال ۲۰۵۰ در دستور کار دولت این کشور قرار گرفته است.

وضعیت استخدام‌های دانشگاهی

با وجود این، هرگونه تغییر سریع و گسترده ساختاری در سیستم آموزش عالی، ناگزیر با نکات منفی و ناراضیاتی‌هایی همراه است. یکی از این نکات منفی، مربوط به این واقعیت است که بیشتر اطلاعات و بودجه اضافی در سیستم طبقه‌بندی‌شده چین متمرکز شده است که به‌ویژه ۳۹ دانشگاه «ردیف ۱» و ۲۳ دانشگاه «ردیف ۲» را شامل می‌شود. ۱۱۴۴ موسسه آموزشی «ردیف ۳» باقی‌مانده هم مشمول این امتیازها نمی‌شوند. به‌عنوان مثال درحالی که قوانین استخدام هیات‌علمی با جدیت قبلی پیگیری نمی‌شود، درحال حاضر تمام دانشگاه‌ها می‌توانند دانشیار یا استادتمام خود را بدون مشورت با وزارت آموزش منصوب کنند. آزادی عمل برای افراد در رده‌های بالاتر به‌ویژه درمورد استخدام کارمندان و دانشجویان خارجی وجود دارد. برای آن دسته از دانشگاهیانی که در ردیف ۱ و ۲ قرار می‌گیرند، اصلاحات روند پیچیده‌تری پیدا می‌کنند. به گفته یکی از محققان ارشد آکادمی ارزیابی علوم و آموزش در دانشگاه «هانگژودنیازی» چین، درحالی که موسسه‌های آموزشی ردیف ۲ همچنان از سیستم‌های قدیمی پیروی می‌کنند، براساس آن، دانشمندان صرف‌نظر از عملکرد آنها، امنیت شغلی تضمین شده‌ای را برای زندگی درنظر گرفته‌اند. مکانیسمی که طی آن، این فشار اعمال می‌شود، نوعی سیستم ردیابی استخدام رسمی است که طبق قیدوشرط‌های دولتی در موسسه‌هایی با کلاس جهانی اجرا می‌شود. هر کدام از دانشگاه‌های برتر چنین نقش جداگانه‌ای را ایفا می‌کنند. آنها را معیارها آگاه بوده و سیاست‌های ارزیابی خود را طوری تنظیم می‌کنند که بتوانند به حداکثر نمره این معیارها دست یابند و این مساله در معیارهای آنها برای اعطای حکم استخدامی منعکس شده است. سال گذشته، محققان نقش مقالات منتشرشده چین را در پایگاه Web of Science در سیاست استخدامی در ۷۵ دانشگاه این کشور مطالعه کردند. بررسی‌ها نشان می‌دهد سیستم آموزش عالی چین، سیستم منحصربه‌فردی است که تنها شاخص‌های کتاب‌سنجی آن برای کسب این جایگاه کافی است. یک استاد دانشگاه جوان با داشتن سابقه تحقیقاتی و پژوهشی عالی اما بدون داشتن سابقه تدریس به‌راحتی می‌تواند استخدام شود اما عکس این امر مصداق نداشته و عملاً چنین اتفاقی در دانشگاه‌ها رخ نمی‌دهد. درنتیجه، طی ۲۰ سال گذشته، سیاست‌های استخدامی منجر به بهبود وضعیت برتری پژوهشی در آموزش عالی چین شده بود، اما این امر به قیمت پایین آمدن کیفیت آموزش و خدمات تمام‌شده است. چالشی که در اینجا مطرح می‌شود، حفظ تعادل میان پژوهش و دیگر معیارهاست. این مساله قابل قبول است که تحقیقات در ارزیابی استخدامی وزنه سنگین‌تری است. وزن پژوهش باید در حداکثر خود ۵۰ درصدی باشد اما درواقع، بیشترین سهم پژوهش در دانشگاه‌های چینی در بیشتر موارد به بیش از ۸۰ درصد می‌رسد.

کاهش تمرکز روی کیفیت مقالات

محققان نسبت به تمرکز عددی روی ارزیابی‌های پژوهشی ابراز نگرانی کرده‌اند. از زمانی که رده‌بندی دانشگاه‌ها براساس عدد و رقم صورت گرفته، مدیران به عدد و رقم علاقه‌مند شده‌اند اما خطری که در این میان وجود دارد، این است که هدف